

Beste commissieleden, beste dames en heren,

Na jaren survivelen met soms 3 baantjes om maar niet meer in de soos te komen heb ik ongeveer 11 jaar geleden toch moeten beslissen een uitkering aan te vragen. Ik zat op dat moment zo in de knoop dat ik hulp vroeg aan mijn huisarts. Ik was zwaar depressief en had een burn-out. Ik ben in het verleden wel vaker daardoor in de problemen gekomen. Om lang verhaal kort te maken ik werd doorgestuurd naar CVD. ik moest me aanmelden bij de soos. Ik had 1 probleem ik had opdat moment geen vast woonadres, geen inkomen en mijn paspoort was net verlopen. Ik noem het maar even de heilige 3eenheid. Na maanden bellen en langskomen bij gemeente en soos kwam ik niet verder want ik miste de 3 eenheid geen legitimatie dus geen woonadres en geen inkomen 2

Geen woonadres dus geen geld dus ook geen legitimatie 3 geen geld dus geen legitimatie en geen woonadres. Deze 3eenheid stond waarschijnlijk niet bij hun gebruiksaanwijzing. Een vriend heeft me tijdelijk opgevangen en bij een andere vriend kon ik tijdelijk inschrijven. Het duurde 2a3 maanden voor ik eindelijk voorschot kreeg, na 2 maanden werd het weer beëindigd omdat men mij niet geloofde voor bij elkaar heb ik zo'n 8a9 maanden zonder geld gezeten en werd ondertussen ook nog beboet door CJIB vanwege niet betalen zorgkosten. U begrijpt mijn ingestorte wereld stortte verder in.

Uiteindelijk uitkering gekregen gelukkig via loterij een woning gekregen dus er gloorde hoop, dacht ik. Nee deurwaarder na deurwaarder. Beslagvrije voet, ho maar ik heb van dit alles geestelijk zo'n klap van gekregen dat tot heden dagen ik emotioneel nog steeds een wrak ben, ook lichamelijk veel ben gaan mankeren. Dus eigenlijk om geld uit te sparen bij de gemeente ben ik uiteindelijk nu meer dan een ton waard geworden. Ik kon tijdelijk ook even werken maar daar was mijn klant manager niet blij mee. Uiteindelijk toch een paar maanden gewerkt maar toe kreeg ik problemen met inhoudingen van de soos, opeens moest ik leven van mijn inrichtingskosten. Alles ging zo traag en moeilijk. Ik kan nog veel meer vertellen wat mij allemaal is overkomen door dit voorval. Ik kan uren vullen. Ik heb net na 4 jaar psychische hulp een beetje alles op de rails maar blijf emotioneel een wrak.

U zal de verhalen gehoord hebben van mijn medestanders en gehoord hebben dat een ieder zijn eigen belevens daarmee heeft. Samen voelen wij ons gesteund wat ik bij de gemeente miste. De wethouder had het over vroeger maar daar koop ik niks mee. Ik leef nu met de trauma's van vroeger. Ik heb me soms als illegale gevoeld want eigenlijk was ik dat. Een krijgsgevangene voelde ik me door alle onmacht en tegenwerking ook wel eens. Ik heb nog steeds schulden bij gemeente wat meer een principe kwestie is geworden.